

تأثیر وابستگی ساختاری بر تغییرات مرز کارا پرتفوی و مقایسه آن با روش سنتی در بورس اوراق بهادار تهران: توابع مفصل

مهدی صالحی^۱

سمانه زمانی مقدم^۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۱

تاریخ دریافت: ۹۳/۵/۸

چکیده

مسئله بهینه سازی مارکویتز و تعیین مرز کارای سرمایه گذاری، زمانی که تعداد دارایی های قابل سرمایه گذاری و محدودیت های موجود در بازار کم باشد، توسط مدل های ریاضی حل شدنی است. اما این شیوه های ریاضی پاسخ های مختلفی ارائه می دهند که گاهی بعضی از آن ها دقیق تر و کاملتر می باشد. در این مقاله ما به بررسی وابستگی ساختاری بین نرخ مبادله دلار و سری های زمانی شاخص های بورس اوراق بهادار تهران و تاثیر آن بر مرز کارا پرتفوی پرداخته ایم. نتایج نشان می دهد که شاخص های مورد مطالعه دارای وابستگی دمی بالایی کمتر نسبت به وابستگی دمی پایینی می باشد، (این بدان معناست که با کاهش نرخ مبادله دلار شاخص ها کاهش می یابند اما با افزایش نرخ مبادله دلار در شاخص های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران افزایش کمتری مشاهده می شود). همچنین ما برنامه بهینه سازی جدید را پیشنهاد می کنیم که در آن ریسک به وسیله ارزش در معرض خطر و بازده آن توسط تابع مفصل برآورد شده است، در این روش تغییرات قابل توجهی در مرز کارا پرتفوی مشاهده می شود.

واژه های کلیدی: مرز کارا، وابستگی ساختاری، توابع مفصل، ارزش در معرض خطر.

۱- استادیار گروه حسابداری دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و تحقیقات خراسان جنوبی samaneh.zamany@yahoo.com